

1903-ban született egy kis nógrádi községben, Cereden. Élete és munkássága elválaszthatatlanul megyénk történelmétől. Személye a palócföld népének művészeti tehetségét reprezentálja nemzetközi érvényességgel. Népi tehetség, akinek munkássága híven őrzi a népművészet eredetiségét, életszerűségét, nemzeti és tájjellegét, de a naív művészet körén túlemelkedve a magyar szobrászművészet szerves és rangos részévé vált.

Anyaga elsősorban a fa és a maradandó erejű bazalt. Gazdag életművének legfigyelemreméltóbb alkotásai közé tartoznak a 200 éves bányásztörténelmet megelevenítő sorozat szobrai és domborművei, a portréjai (Mikszáth, Madách, Lenin), és a sajátos liraiságú, eredeti szemléletet tükröző életképszerű kompozícióit.

Eredményeit, sikereit — nem egyszer a hivatásos és iskolákban képzett művészek arisztokratikus lekicsinylése ellenére vaserejű és robbanó-feszültségű tehetsége, mély elhivatottságérzete, töretlen akarateréje, emberi és művészi következetessége, becsületessége révén érte el. A Magyar Képzőművészek Szövetségének 1959 óta tagja. Kossuth-díjjal ugyanebben az évben tüntették ki.

Legjelentősebb önálló kiállításai: Múcsarnok (1958.), e kiállítás anyagát még bemutatták 14 magyar városban. Egyéves vándorkiállítás a Szovjetunióban (1959.). Két éves vándorkiállítás Csehszlovákiában (1960—1962.). Múcsarnok, gyűjteményes kiállítás (1963.). 1930-tól állandó kiállítója az országos tárlatoknak. Szobrai megtalálhatók a Legújabbkori Történelmi Múzeum, a Soproni Bányászati Múzeum és a sztalinói, ill. egyeszei múzeumok gyűjteményében. Bányásztörténelmi műveit 1966-ban a Nógrád megyei Tanács vásárolta meg.

Benczúrfalván él, Benczúr Gyula volt műtermében dolgozik. Aktív résztvevője megyénk társadalmi és kulturális életének. Műveinek reprodukcióit a Palócföld rendszeresen közli.